

føgelser, og det er jo at antage, at de Regjeringsautoriteter, som have med denne Sag at gøre, navnlig Indenrigsministeriet og Ingenieurcorpsets Betjæfning, ville, naar de nu skulle udarbejde en ny Plan, anstille Conference med de vedkommende Localautoriteter, og jeg antager, at de da ved de Oplysninger, som komme dem tilhænde, ville kunne gøre nogen Forandring i Ansættelsen. Jeg skal imidlertid ikke omtale Enkelthederne, da de ikke ligge for, til derefter at optage nogen Bestemmelse i selve Loven.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattedes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer, og da intet Forslag om et Udvalgs Nedsættelse fremkom, vedtoges det derhos uden Afstemning, at Lovforslaget skulde gaae umiddelbart til 2den Behandling i Thinget.

Efter Dagsordenen foretoges derpaa til første Behandling Forslag til Lov angaaende en Forandring i § 9 i Loven af 11te Marts 1851 om Soldvæsenets Lønning. (Dette Lovforslag findes i Anhanget Nr. 20 Sp. 300 ff.; — jvfr. derhos Tidendens Nr. 49 Sp. 776 ff.)

Nothe: Uagtet jeg tilstaaer, at jeg ikke troer, at netop den Klasse af de Bejente, som ere blevne affædigede ved Sold- og Consumtionsvæsenets Omordning, om hvilken der her er Tale, er den, der i det Hele taget er uheldigst stillet, vil jeg dog ogsaa for mit Vedkommende ansee det for meget ønskeligt, om der kunde blive tilstaaet dem en noget større Understøttelse, end de have faaet ved Loven af 11te Marts 1851. Jeg troer imidlertid, at der muligviis kunde være en anden Vej, ad hvilken man kunde opnaae dette, end den, som den ærede Rigsdagsmand har foreslaaet, og da ingen Anden har villet tage Ordet i denne Sag, har jeg tilladt mig at begjere det, for at dette Spørgsmaal i alt Fald kunde blive bragt under Discussion. Jeg har nemlig troet, at det, istedetfor nu at foretage en Forandring i en Lov, som for saa kort Tid siden er vedtagen af Thinget, vilde være ønskeligt, om man paa den ene Side kunde opnaae det samme Resultat, og tilmed paa den anden Side op-

naae det ad en Vej, som jeg idetmindste troer i det Hele taget bedre vil føre til Maalet, end den, den ærede Rigsdagsmand har foreslaaet. Det er nu vistnok Tilfældet, at endeel af de Bejente, om hvilke der her er Spørgsmaal, befinde sig i en høist uhykkelig og trængende Forfatning; men dette kan dog neppe siges om dem Alle; det kan saaledes meget vel være, at flere af dem have seet sig istand til at forskaffe sig et eller andet Erhverv istedetfor det, de have mistet. Da der nu her ikke er Tale om en egentlig Pension, som skal meddeles efter bestemte Regler uden Hensyn til de Vedkommendes Trang, men Spørgsmaalet om Trangen derimod er det aldeles overveiende, forekommer det mig, at det ikke kan være ganske rigtigt at behandle Alle, som ere i denne Klasse, fuldkommen eens. Der kan være Nogle, for hvem det Tillæg af 50 Rbd., som her er foreslaaet, ikke er fuldkommen tilstrækkeligt, der kan være Andre, for hvem det ingenlunde kan være tilstrækkeligt til at hjælpe dem ud endog kun af deres absolute Trang, og endelig kan der være Nogle, for hvem det aldeles ikke behøves. Med Hensyn til disse Sidste kunde man nu vel svare: ja, men det er heller ikke sagt, at de faae dette Tillæg, dersom Forslaget bliver antaget saaledes, som det foreligger, thi der siges ikke, at de skulle have det fulde der nævnte Beløb; der siges kun, at der skal tillægges dem en Understøttelse indtil et saadant Beløb. Men jeg troer dog vistnok, at Sagen i Almindelighed fra alle Vedkommendes Side opfattes saaledes, at de vilde ansee det som en Uret imod dem, om de ikke fik den fulde Understøttelse, og jeg troer, at den ærede Finansminister vilde befinde sig i en noget vanskelig Stilling, naar han fandt Anledning til at gøre Undtagelser. Vedtog man derimod ikke en saadan Lov, men paa en eller anden Maade satte en vis Sum til Finansministerens Disposition, for at han kunde anvende den til extraordinaire Understøttelser for Personer, henhørende til denne Klasse, som efter samtlige foreliggende Omstændigheder maatte ansees særligt trængende dertil, forekommer det mig, at man vilde opnaae det samme Formaal, og, ifølge hvad jeg har udviklet, paa en bedre og fuldstændig-